

[OSADNIK *sb m*

G pl osadnik(o)w.

Sł stp notuje, *Cn brak*, *Linde XVIII w.*

Ten, kto się osiedlił lub którego osiedlono na ziemi przeznaczonej na osadnictwo: GDyż Wieśny obchod y ípráwá Rolna dla prac wítáwicznych/ potrzebuie duzych á czerftwych Ośádnikow. Cresc 1571 1.

FP